ALPTEKİN

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

MİZAH

CENTİLMENLİK

Delikanlı sinemada nişanlısına sordu :

-"Perdeyi iki görüyor musun?"

-"Evet."

-"Önünü kapatıyorlar mı?"

-"Hayır."

-"Koltuğun da rahat mı?"

-"Evet."

-"Hadi öyleyse, gel seninle yerlerimizi değiştirelim."

-Bunun Meksikalı TORNADO olduğuna dair bahse girerim !

NİŞANLILIK

İki arkadaş arasında :

-Sinemalarda, tiyatrolarda seninle gezip dolaşan güzel bir kızcağız vardı, ne oldu? Artık yanında göremiyorum. Nişanlı idiniz, sanıyordum.

-Evet, nişanlı idik !

-Artık değil misiniz?

-Hayır azizim !

-Vah, vah, neden?

-Çünkü evlendik !

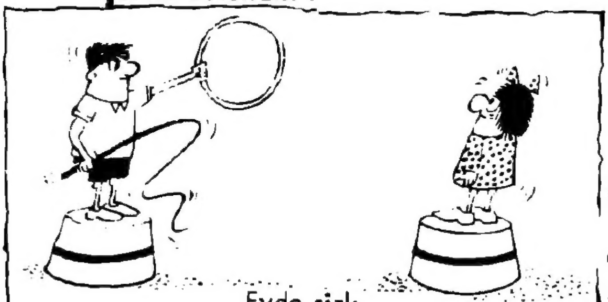

Evde sirk

YAZISIZ

GÜNAHI NE?

John amaca koltuğuna oturmuş, piposunu dolduruyordu ki, Maria teyze birden örgüsünden başını kaldırıp sordu :

-"John, gelecek pazar evlenmemizin yirmi beşinci yıldönümü olduğunu biliyor musun?"

-"Ne diyorsun Maria, sahi mi? Peki ne yapalım şimdi?"

-"Hiç," dedi Maria teyze."Yalnız acaba şu bizim hindiyi kessek mi diye düşündüm de."

-"Hoppala, yirmi beş yıl önce cereyan eden bir olayın kabahatini ne diye şimdi zavallı hindiye yükleyelim canım?"

ALPTEKİN

Sayı · 6

17 Aralık 1968

HAFTALIK RESİMLİ KAHRAMANLIK DERGİSİ

Sahibi : Bilge Şakrak. Mesul Müdür : Sabahattin Yılmaz. Baskı : Duran Ofset Matbaası. Yayın Adresi : Cemal Nadir Sokak, Büyük Milâs Han, No: 102. İSTANBUL Tel : 27 69 97

Alptekin'in dönüşü olmayan bir yola girdiğini çok iyi bilen askerler, kendilerinden emin, yaklaşıyorlardı...
Alptekin için bu büyük bir sürpriz olmuştu. Atını son anda uçurumun eşiğinden döndürdü. Şimdi arkasındaki yirmi kadar atlıyı veya önündeki bu korkunç yarı seçmek zorundaydı.
KURTULMAM İÇİN ÇOK ZAYIF BİR İHTİMAL VAR. ÖLÜRÜM DE BU KAHPELERE TUTSAK OLMAM.
ABDULLAH TURHAN
Birden atını döndüren Alptekin şimdi, üzerine gelen muhafızlara doğru saldırıya geçti...
Askerler bir yandan yaklaşırlarken bir yandan da Alptekin'in akıl almaz hareketini izliyorlardı...
BU NE ?.. HERİF ÇILDIRDI. TEK BAŞINA ÜSTÜMÜZE GELİYOR...
TOPLANIN ARKADAŞLAR! HEP BİRLİKTE YÜKLENİRSEK BİR ANDA BİTİRİRİZ, ŞU DELİNİN İŞİNİ...

Alptekin de bunca adamla başa çıkmanın imkansızlığını biliyordu, ama düşündüğü bir şey vardı.
UZAKTAN OKLAYIN!.. KÖPEĞİ YAKLAŞTIRMAYIN, FAZLA!

Alptekin, aniden atının üzerine kapandı. Kendine nişanlanan oklar, omuzunu sıyırarak geçti, gitti...

SAVULUN!.. HEEEYT!.. CANINI SEVEN KAÇSIN! SAĞ KOMAM TEKİNİZİ!..
AH!..
Başının üzerinde fırıldak gibi döndürdüğü kılıcı Alptekin'in etrafında geniş bir boşluk açtı. Daha ilk hamlede üç asker tepe üstü yeri boylamış ve kudurmuş atların nalları arasında parçalanıp gitmişlerdi...

HEY, ŞURAYA BAKIN! GERİ DÖNDÜ... KENDİNİ UÇURUMA ATACAK GALİBA...
72
Alptekin, fırtına dalışıyle düşmanlarını şaşkına çevirmiş ve bundan faydalanarak atını yine çevirerek uçuruma doğru dört nala kaldırmıştı...
KARŞI YAMACA ERİŞMEK ÇOK ZOR, AMA NE OLURSA OLSUN DENEYECEĞİM...
Alptekin'in düşündüğü şey gerçekten de intihardan farksızdı. Aradaki mesafe aşılacak gibi değild
Alptekin'in son anda olanca gücüyle mahmuzladığı atın iki yanından kan fışkırdı. Hayvanın acıdan gözleri yuvalarından fırladı...
Ve son bir hamleyle....
...ayaklarını yamaca basabildi. Fakat arka ayakları boşlukta kalan hayvan debelenerek yavaş yavaş geriye kaymağa başladı...
HAYDİ KÜHEYLÂNIM. BİRAZ GAYRET. ÇIKTIK İŞTE... BAŞARIYORUZ, GAYRET!

KURTULAMIYA - CAĞIZ ... TANRI GÜNAHLARIMI AFFETSİN ...
Zavallı hayvan acı acı kişnedi. Bütün gayretine rağmen ard ayaklariyle tutunacak bir yer bulamamış ve boşluğu dövmeğe başlamıştı...
Alptekin o anda kendini ümitsizce atın sırtından fırlattı...
Ve parmaklarını bir kaya yarığına geçirdi. Sert granite geçirdiği tırnaklarından kanlar süzülüyordu şimdi...
TIRNAKLA - RIM KOPANA KADAR ANCAK BİR KAÇ DAKİ - KA DAYANABİ - LECEĞİM ...
At biraz sonra boşlukta taklalar atarak Alptekin'in yanından geçti ve dibi belli olmayan korkunç uçuruma gömüldü.
O sırada karşı tepenin kenarına gelen askerler, karşılarında asılan bu boy hedefini görünce neşeyle haykırdılar...
MIHLAYIN ARTIK ŞU KÖPEĞİ. HAYDİ, NE DURUYORSUNUZ, OKLAYIN !..

74
Alptekin'i kovalıyan muhafızlar şimdi uçurumun hemen kenarında dikilmişler, karşılarında asılı canlı hedefi oklamağa hazırlanıyorlardı...
DURUN ARKADAŞLAR! BENİ DİNLEYİN!.. OKLARINIZI, KARGILARINIZI SALMAYIN DAHA...
Muhafız birliğinin komutanının aklına şeytanca bir fikir gelmişti...
BU KÖPEK ELİMİZDEN ARTIK KURTULAMAZ! ŞİMDİ ONU YAVAŞ YAVAŞ ÖLDÜRECEĞİZ. OKLARINIZI HAZIRLAYIN!
BUNU ATLATTIM. AMA SONRA NE OLACAK?
İlk ok yayından fırladı gitti. Hedefini bulduğu anda askerler arasında kahkahalar yükseldi...
KIL PAYI YANINA SAPLIYACAĞIMIZ BU OKLAR, ONUN KORKUDAN ÖLÜMÜNE SEBEP OLACAK!..

Askerler Alptekin'in sağına soluna, her tarafına oklarını fırlatarak kayalar üzerinde onun şeklini çizmek için birbirleriyle yarışıyorlardı. Böylece yaptıkları bu işkence-den zevk alıyorlar.....
75
....onun korku ve heyecandan mücadeleyi bırakarak korkunç boşluğa uçacağı anı sabırsız-lıkla bekliyorlardı...
Gerçek-ten Alptekin artık kuvveti iyi-ce kesilmişti. Kayalara yapı-şan kasılmış parmakları çö-zülmek üzere idi...
HA-HA HA-HA KAHRAMANIMI-ZIN SONU GELDİ.
Askerlerin ko-mutanı hızla geride duran atına koşarak üzerine sıçradı. Bir eliyle diz-ginlere asılır-ken diğer eliy-le de uzun çelik kargısını yerinden çıkar-dı...
ARTIK BANA BIRAKIN! ONA ECELİYLE DE ÖLMESİ İÇİN İZİN VERMİYECEĞİM! BUNUNLA KAYA-LARA MIHLIYA-CAĞIM ONU!
ABDULLAH TURHAN

76
Muhafız birliğinin komutanı atını uçurumun kenarına doğru hızla sürdü, ve havalandırdığı çelikten kargısını olanca gücü ile fırlattı...
Çelik kargı havada vınlıyarak uçtu, Alptekin'in bacağının hemen yanındaki kaya çatlağından içeriye yarısına kadar saplandı.
ABDULLAH TURHAN
Alptekin bu sırada son gücünü harcıyordu. Kasılmış parmakları, çelik kalemler gibi kayalar üzerinde derin izler bırakarak, her an aşağıya düşüyordu...
GİDİYORUM. ARTIK KURTULAMIYACAĞIM - TANRIM, GÜNAHLARIMI BAĞIŞLA...

Alptekin'in düşmesi hızlandı. Elleri bir an boşlukta kaldı, fakat son anda, yarısına kadar saplanmış olan çelik kargıyı tutabildi...

Olanları gören muhafızların kumandanı çok fena öfkelenmişti. Dönerek haykırdı...

78
Alptekin, muhafızların attığı oklar arasında tutunduğu kargı üzerinde sallandı sallandı ve......
-- sağ ayağını iki kolu arasından geçirerek çelik kargıya düğümlenip, bir hamlede.....
..... bu çelik sopanın üstüne çıktı.
GAYRET ALPTEKİN !.. BUNU DA BAŞARMALISIN ....
Muhafızların kumandanı bu akıl almaz olay karşısında kendini güç toparladı...
BUDALALAR! VURAMADINIZ ONU! KAÇIRMAYIN !... GEBERTİN ! AVAL AVAL BAKMAYIN ! OKLAYIN ÇABUK !..
Alptekin son bir hamle ile bastığı çelik kargının üzerinden yukarıya doğru sıçradı...

Savrulan kargı ve oklar arasında Alptekin, bir kaplan çevikliği ile sıçrıya. rak karanlıkta kayboldu...
79
Sıkıntılı ve heye_ canlı bir geceden sonra tanyeri ya_ vaş yavaş ağar_ maya başladı. Alabildiğine uza_ nan ovada bir toz bulutu ardında bir atlı belirmişti.
ABDULLAH TURHAN
Atın üstündeki adam birden neye uğradığını anlıyamadan kendini boşlukta buldu...
HEEY!
SABAH SABAH SELÂM VERMEK YOK MU, ASLANIM?.. BU NE ACELE BÖYLE...

Alptekin, köylünün şaşkın bakış-ları arasında atı geldiği yöne çevirerek üzerine sıçrayıverdi.
KUSURUMU BAĞIŞLA AHBAP! IŞIMI GÖRDÜK-TEN SONRA ATINI SANA İADE EDE-RİM.
OOO!.. BEN DE SENİ KARA ŞÖVALYENİN ADAMI SANMIŞTIM.
80

NEE!.. KARA ŞÖVALYE Mİ?.. DEMEK BU-RALARDA O...
EVET... GEÇ-TİĞİ YERLERİ YAKIP YIKIYOR BURAYA DOĞRU GEL-DİĞİNİ HA-BER AL-DIM...

YAKINDA BİR HAN VAR!.. TED-BİRLİ OLMA-LARI İÇİN ORAYA HABER GÖTÜRÜ-YORDUM.
TASALANMA! KARA ŞÖVALYE KİMSENİN KILINA BİLE DOKUNA-MIYACAK...
Alptekin, aradığı Kara Şövalye nin yakınlarda olmasına pek sevinmişti. Altında sabırsızlanan atın gemini gevşetti ve sonra topukladı...

Alptekin köylüyle konuşmasını bitirdikten
sonra atını mahmuzladı, dörtnala kaldı-
rarak süratle oradan uzaklaştı...
KARA ŞÖVALYEYE ÖNCE BİR MERHABA DİYEYİM...

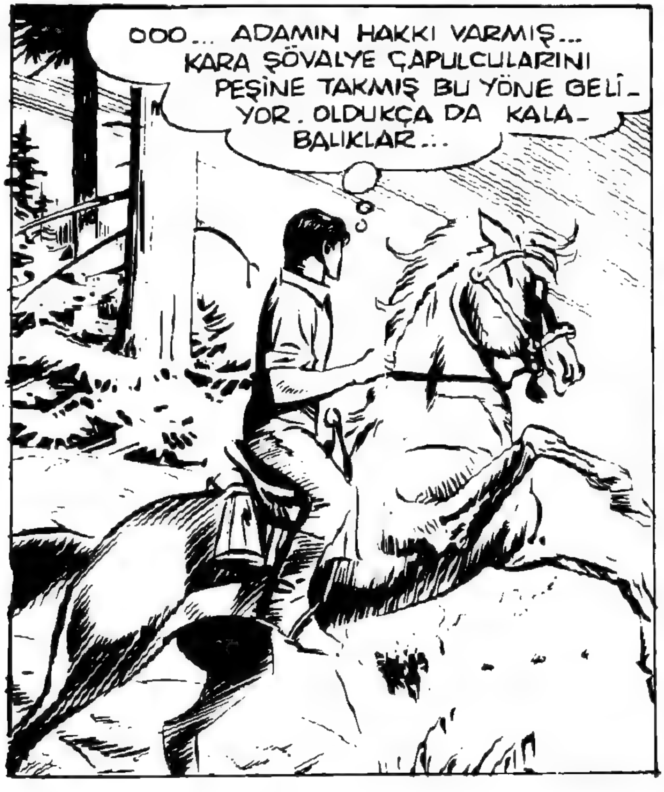
OOO... ADAMIN HAKKI VARMIŞ... KARA ŞÖVALYE ÇAPULCULARINI PEŞİNE TAKMIŞ BU YÖNE GELİ-YOR. OLDUKÇA DA KALA-BALIKLAR...

DÜŞESTEN OLDUKÇA PAHALIYA AL-DIĞI PLANLARI NE YAPACAĞINI MERAK EDİYORUM. EĞER KARA ŞÖVALYE HANA GİDECEK OLURSA SÜRPRİZLERLE KARŞILAŞA-CAK.
ABDULLAH TURHAN

82
Çok geçmeden Kara şövalye peşi sıra gelen adamlariyle Tuna nehrinin bir kolu üzerinde kurulmuş güzel bir köye doğru atını sürdü... Matyaş şatosun-dan beri bütün gece at koşturmak
...onları çok yor-muştu. Rastladık-ları ilk hanın kapısı önünde durdular.
BURADA MOLA VERE-BİLİRİZ AR-KADAŞLAR... HEEY, KİMSE YOK MU ?.
Kapıda beliren bir adam, yerlere ka-dar eğilerek onları karşıladı...
-BUYURUN BEYİM... NE EMRE-DERSİNİZ?
KALABALIK MÜŞTERİLERİ GÖ-RÜNCE AĞZIN KULAK-LARINA VARDI. SEN HİÇ KARA ŞÖVALYE ADINI DUYDUN MU ?.

DEVAMI VAR

KIZIL Kanat

ROMAN 6

Brezilyalı'nın ses tonu Hans'ı etkilemiş ve üzmüştü.

-Bağışla beni kardeşim dedi. Başımıza öyle belâlar geldi ki. Hele şu akıl sır ermeyen olaylar. Daha işe başlamadan herifler yapacaklarımızı öğreniveriyorlar.

Pepe hemen elini uzattı. Hans da onu kuvvetli parmaklarıyla sıktı.

-Haydi çocuklar, iş başına!

Hep birden taksiye bindiler. Fakat şoför Pepe'nin verdiği adresi duyunca gitmekten vazgeçti. Brezilyalı arkadaşlarına şoförün söylediklerini tekrarladı:

-'Favela'ların o mahallesi çok tehlikeliymiş, adam korkuyormuş.

Fakat şoför Büyük Patron'un uzattığı banknotu görünce tehlikeyi göze almağa karar verdi.

Hiç birinin silâhı yoktu. Kızıl Kanat, savaşa karşı savaştığı için silâh kullanmanın yersiz olduğunu kabul etmişti. Oysa Pepe karşı tarafın makineli tabancasını ve el bombasını gözleriyle gördüğünü söylemişti. Ama Büyük Patron'un ekibi zaten silâha karşı silâhsız dövüşmenin inceliklerini öğrenmişlerdi.

Taksi, evin yüz metre ötesinde stop ederken gece iyice bastırmıştı. Şoför banknotu kaptıktan sonra arabasını hızla geri döndürdü ve sanki 'favela'nın bütün şeytanları peşine takılmış gibi bir anda tozu dumana katarak gözden kayboldu.

Pepe, ekibi çeşitli sokaklara soka çıkara götürüyor, böylece evden görünmelerini önlemiş oluyordu.

Büyük Patron çocukları bir kapının gölgesine toplayarak durumu özetledi:

-Pencereler demir parmaklıklı. Bir tek kapı var. Ev kayalara dayanmış. Sadece tavan arasındaki pencere kullanılabilir. Şu halde ben Pepe'yi omuzlarıma alıp kayaların üzerinden tavanarasına girmeğe çalışacağım. Oraya geldim mi "Ay ışığında" şarkısını ıslıkla çalacağım. O zaman Hans evin kapısını çalacak. Sonra da herkes kendine düşeni yapacak.

Pepe ancak o zaman Büyük Patron'un olağanüstü kuvvetini öğrendi. Küçük zenci onu kayaların üzerine kadar götürmüştü. Tepeye varınca Patron:

-Omzuma bin, oğlum, diye emretti.

Kızıl Kanat'ın şefi sırtındaki yükle kayalıklardan aşağı inmeğe başladı. Ortalık kapkaranlıktı. Buna rağmen Büyük Patron adımlarını ustalıkla atıyor ve kaya boşluklarına parmak uçlarıyla basıyordu. Nihayet ayağını dama atıp Pepe'yi de tavanarasının penceresinden içeri sokarken soluğu bile değişmemişti.

Ellerini oğuşturdu, karanlıkta hafifçe gülümsedi ve ıslıkla "Ay Işığında" şarkısını söylemeğe başladı.

-İşaret veriliyor, sıra bizde.

Hans doğruca evin kapışına giderken, André de duvarın kenarından ilerliyordu. Kapının zili yankılar yaparak uzun uzun çaldı. İçerken ayak sesleri geliyordu. Kalın sesli bir adam:

-Kim o? diye sert sert bağırdı.

-Yabancı değil. Ac!

-Parolayı ver öyleyse!

Hans bir an ne diyeceğini bilemedi fakat sonra ağzını anahtar deliğine uydurarak:

-Parlak Yıldız, dedi.

İçerdeki ses şaşırmış gibiydi:

-Vay canına! diye homurdandı. Görürsün sen...

Sürgü korkunç gıcırtılarla çekildi. Adam makineli tabancasıyla Hans'ın karşısına dikildi...

-Burnundan getireceğim. Aaaah!

André göz açıp kapayıncaya kadar adamın elinden silâhını aldı. Dolmakalemini de alsaydı ancak bu kadar kolay olabilirdi. Sonra da bir yumrukta neye uğradığını şaşıran gangsteri yolun karşı tarafındaki evin duvarına fırlattı. Hans çoktan koridora dalmış koşuyordu.

-Kim var orda?

Fakat ikinci gardiyan da André'nin keskin el darbesini ensesine yeyince, kendini rüya âleminde buldu. Hans birden arkasını döndü. Merdivenden eli tabancalı bir adam iniyordu. Yeni gelen:

-Eller yukarı! diye bağırdı.

O sırada üst katta bir gölge belirdi ve kendini gardiyanın omuzlarına attı. İkisi beraber Hans'ın ayaklarına kadar yuvarlandılar. Büyük Patron bir kedi çevikliği ile haydutu yere serdikten sonra kalktı ve Hans'a:

-Anahtarlar nerede? diye sordu.

-Orada, masanın üstünde.

Devamı var

SİZİ ÇİFTLİĞE GÖTÜRECEĞİM VALDO ATA BİNMEĞİ BİLİRMİSİNİZ ?
ELBETTE... BİNİCİLİK TAKIMLARIM İŞTE BU SANDIKTA BULUNUYOR.. GİDİP ÜSTÜMÜ DE-ĞİŞEYİM...
ONA YUMUŞAK BİR AT BULALIM ... NASIL BİNDİĞİNİ BİLMİ-YORUZ...
KEMENDE LÜZUM YOK ÖYLEYSE... LÂPACIYI UYAN-DIRALIM...
HAZIRMISIN VALDO ? ATIN EĞERLENDİ...
HO, LÂPACI !
BU MU SENİN TAKIMLARIN ?
TİLKİ AVLAMAK İÇİN GİYDİĞİMİZ BU... SIĞIRLAR İÇİN DE UYGUN DÜŞER SANIRIM GİDİLİYOR MU?
31

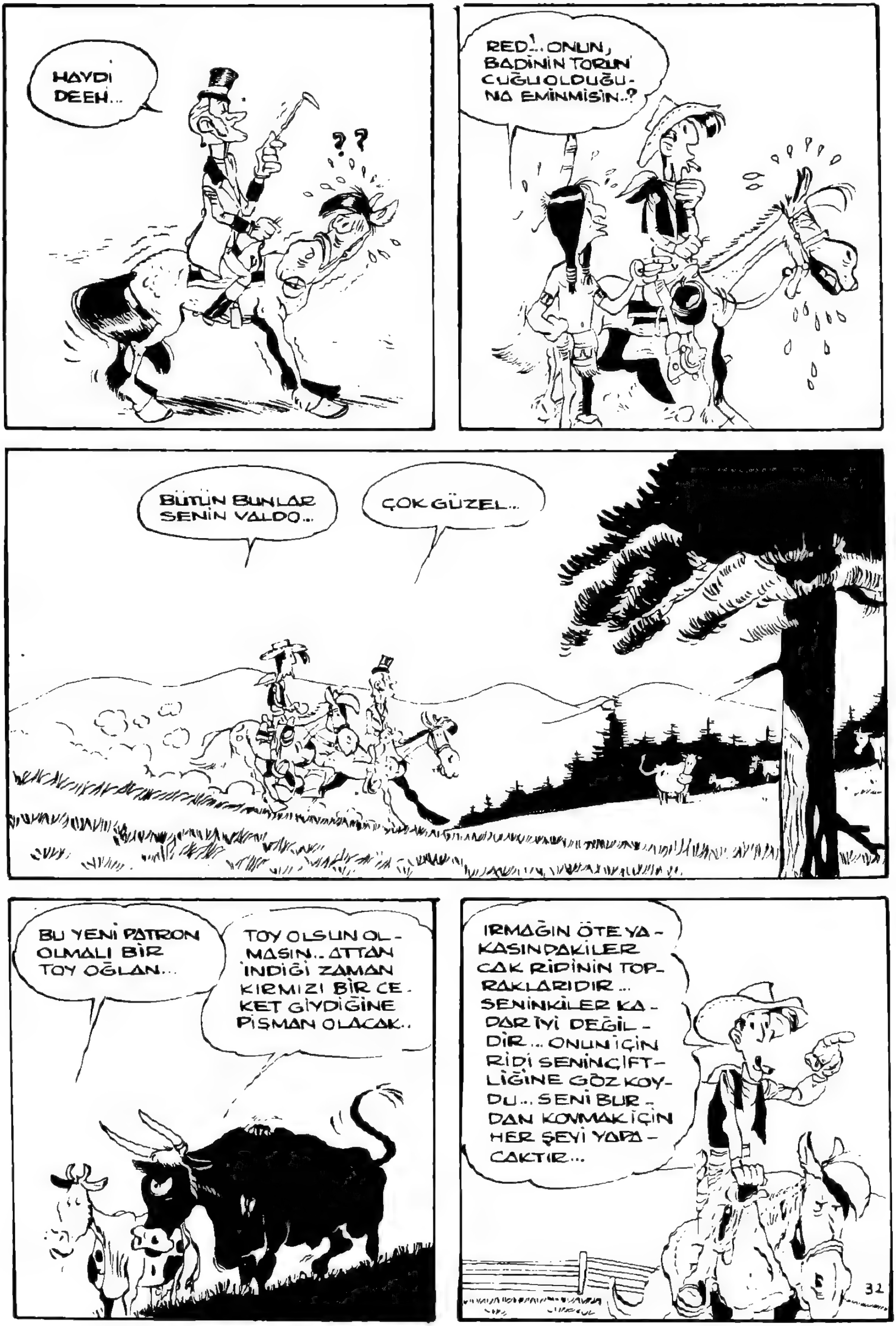
HAYDİ DEEH...
RED!.. ONUN, BADİNİN TORUNCUĞU OLDUĞUNA EMİNMİSİN..?
BÜTÜN BUNLAR SENİN VALDO...
ÇOK GÜZEL...
BU YENİ PATRON OLMALI BİR TOY OĞLAN...
TOY OLSUN OLMASIN.. ATTAN İNDİĞİ ZAMAN KIRMIZI BİR CEKET GİYDİĞİNE PİŞMAN OLACAK..
IRMAĞIN ÖTE YAKASINDAKİLER CAK RİDİNİN TOPRAKLARIDIR... SENİNKİLER KADAR İYİ DEĞİLDİR... ONUN İÇİN RİDİ SENİN ÇİFTLİĞİNE GÖZ KOYDU... SENİ BURDAN KOVMAK İÇİN HER ŞEYİ YAPACAKTIR...

KİMSE BENİ BU CENNETTEN KOVAMAZ... BENİM ATADAN KALMA YENİ TOPRAKLARIMDAN..
DAHA SONRA BİR ŞATO KUR-DURACAĞIM... BİR DE GOLF ALANI...
ÖNCE KOVBOYLAR TUTMAK GEREK... BADİNİN ÖLÜMÜ ÜZERİNE HEPSİ DAĞILDI...
YAİİİ YAAAA YAAAAİİİİ...
BİR KIZILDERİLİLER SALDIRISIMI...
?
BU GELEN BİZİM SAM...
MÜHİM BİR HABER VAR..
YA ÖYLEMİ ? EVET NE DİYORDUM ?

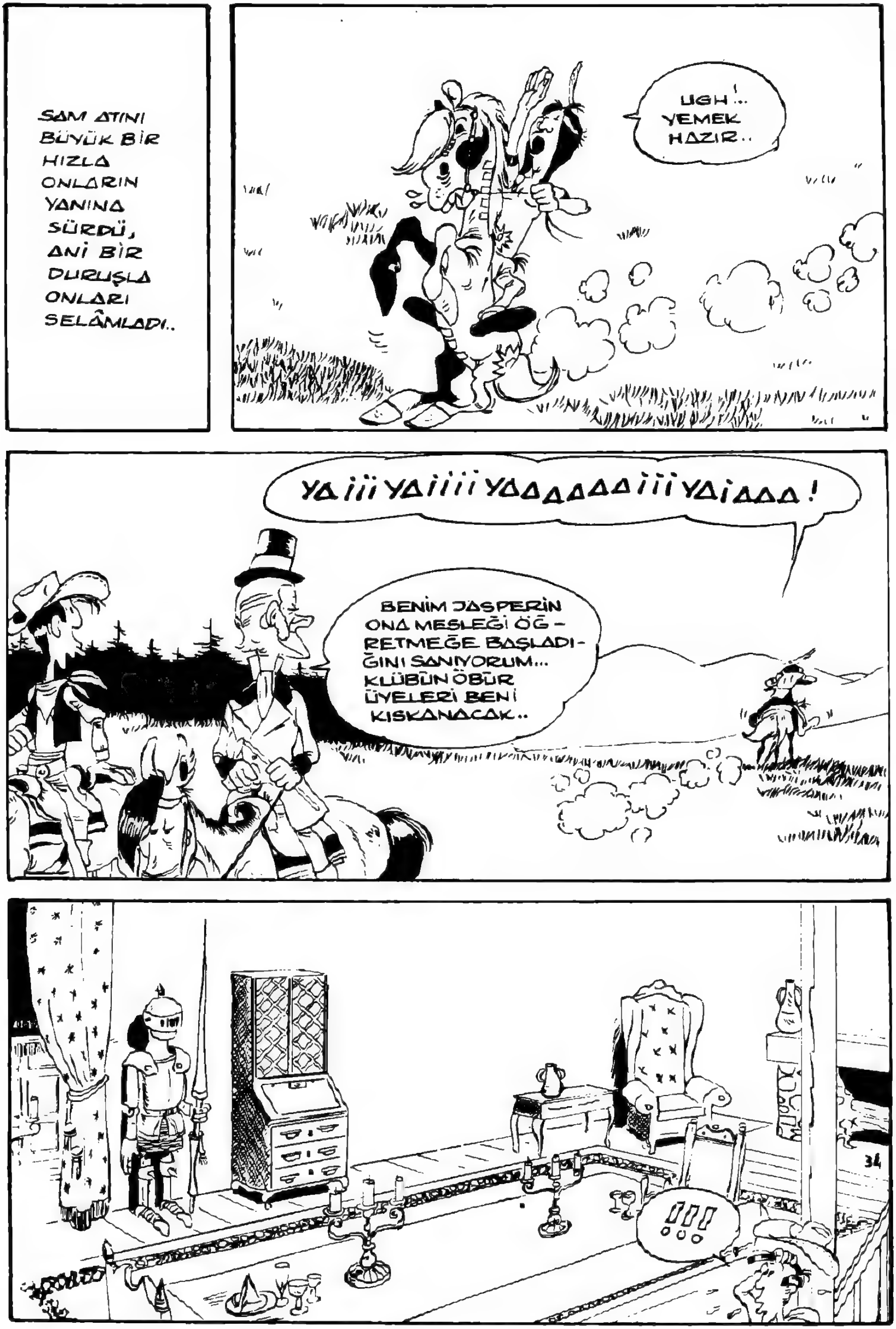
SAM ATINI BÜYÜK BİR HIZLA ONLARIN YANINA SÜRDÜ, ANİ BİR DURUŞLA ONLARI SELÂMLADI..
UGH!.. YEMEK HAZIR..
YAiii YAiiii YAAAAAAiii YAiAAA!
BENİM JASPERİN ONA MESLEĞİ ÖĞRETMEĞE BAŞLADIĞINI SANIYORUM... KLÜBÜN ÖBÜR ÜYELERİ BENİ KISKANACAK..
!!!

HER ŞEY YERLEŞMİŞ... ÜSTÜMÜ DEĞİŞEYİM... SONRA SOFRAYA GEÇEBİLİRİZ...
YEMEK SAM TARAFINDAN HAZIRLANDI... MISIR HAŞLAMASINDAN VE YERLİ PASTIRMASINDAN İBARET OLDUĞUNU MÖSYÖYE SÖYLEMEKLE ÜZGÜNÜM...
IÇKI OLARAK ÖYLE GÖRÜLÜYORKİ MÖSYÖNÜN BÜYÜK AMCASI ATEŞ SUYU İLE YETİNİYORMUŞ...
SAM NERDE?
AH MÖSYÖ, BUNDA BİR MESELEMİZ VAR.
O BURDA OLDUKÇA SAM İÇERİ GİRMEYİ REDDEDİYOR..

BUNUN KABİLESİNİN TOTEMİNİ SÜSLEYEN BÜYÜK KOKARCAYI HATIRLATTIĞINI SÖYLÜYOR...
BU ZIRH, PEK ÜNLÜ KİMSE OLMAYAN ATALARIMDAN RİŞARD BADMINGTON İÇİN FAZLA YARARLI OLMADI... ONU BURDAN ÇIKARIN... BELKİ NİHAYET BİR İŞE YARAYABİLİR...
İŞTE BÜTÜN BATININ VE HATTA BİRLEŞİK DEVLETLERİN DOĞUSUNUN EN GARİP KORKULUĞUNUN TARİHİ BAŞLANGICI BUDUR..
ÇALIŞACAK ADAM BULMAK İÇİN ŞEHRE GİDELİM.. VE BAŞKA GİYECEKLER DE BULMAK GEREK...
BUNLAR UYGUN DEĞİLMİ?
O SIRADA SALON DA...
YUMUŞAK AYAK ADAM BULMAK İÇİN GELECEKTİR... KİM KABUL EDERSE KARŞISINDA BENİ BULACAK...
36

DEVAMI VAR

Ölüme Koşan Tren

HİKÂYE

Direktör ciddiyetle anlatıyordu:

-Unutmamanız gereken en önemli şey,bir tireni durdurmak için aldığınız emri dakikasında yapmaktır. Küçücük bir ihmal yüzlerce kişinin hayatına malolabilir. Bu sözümü bütün hayatınızda unutmamanızı temenni ederim.

O gün,"Şikago Şömendöfer Memurları Okulu " ndan mezun olmuştuk. Direktör zaten adetçe az olan bizleri karşısına almış nasihat ediyordu.O zaman bu sözlere lâyık olduğu ehemmiyeti vermemiştim. Serde gençlik vardı.Kendi düşüncelerimizle hareket etmek isterdik.Nasihat,tavsiye gibi şeyler bir kulağımızdan girer,öbüründen çıkardı.

Okulu bitirdiğimizin ikinci ayı beni Şikago civarında bir istasyona telgraf memuru olarak tayin ettiler. İstasyonun önü raylarla kaplı idi.Aynı istikamette üç dört hat birden uzanıyordu. O zaman okul direktörünün sözlerinin değerini anlar gibi oldum.

Burada gürültüsüz patırtısız üç dört ay geçti.

Bu sefer beni birkaç saat mesafedeki Brovni mevkiine verdiler.Burası evvelce bulunduğum yerden daha önemli idi.Buradan bizim, olduğu gibi rakip bir kumpanyanın da hatları geçiyordu.

Bu hatlar kasabaya birbirine paralel olarak giriyorlar,böyle çıkıyor ve aralarında pek az bir mesafe, olduğu halde elli altmış kilometre kadar beraber gidiyordu.Bu iki kumpanyanın arasındaki rekabet o derece ye gelmişti ki,bir tren hareket etti mi öbür kumpanya da buna karşılık başka bir tiren harekete geçiriyordu. Birbirlerinden önce öbür istasyona varmak için son, süratleriyle yarışıyorlardı ... Yalnız Cuma günleri bizim Sent Julyan şehrine hareket eden 12 numaralı kumpanya bir yolcu tireni kaldırıyordu.

Temmuzun çok sıcak bir Cuma günü merkezden bu marşandizi durdurmak için emir aldım.Bu tiren ekseriyetle 55 kilometrelik mesafede bizim güney ekspresimizle karşılaşır ve ekspresin geçmesi için bir yan hatta çekilip beklerdi.Fakat o gün marşandizden önce özel bir tiren daha vardı.Bu katar geçsin de marşandizi öyle durdururum,dedim.

Katar geldi,geçti. Dışarı fırladım.İşareti indirecektim.O sırada amirlerimden birisi yanıma yaklaştı.Elimde bir sürü kâğıt sıkıştırdı:

-Aman çabuk,dedi.Bunlar marşandize yetişecek.

Hemen yazıhaneye koştum. Kağıtları doldurmağa başladım.Kâğıtlar çok karışıktı.Güç hale düzene soktum.Tam kopye makinesine koymuştum ki istasyon müdürü yıldırım gibi içeriye girdi:

-Çabuk kâğıtları getir. Tiren hareket ediyor! diye bağırdı.

Çarçabuk birer kopyalarını çıkarıp hepsini topladım.Tam kapıdan çıkarken telgraf işlemeğe başladı.. Hemen makinenin başına koştum."Bir dakika bekle" manasına gelen bir numaralı, düğmeyi açtım. Kondüktör dışarıda bağırıp duruyordu. Hemen fırladım.12 numaralı katar hareket etmişti. Kondöktör elimdeki kâğıt tomarını kaptı ve son vagonun arka sahanlığına fırlattı.

Telgrafın başına döndüm.Makine tik taklarla işliyordu durmadan.Birdenbire beynimde bir şimşek çaktı Ben 12 numarayı istasyonda durduracaktım.Başımın ağırlaştığını,kulaklarımın zonklamağa başladığını hissettim.Damarlarımda bir damla kan kalmadı. Çıldıracak gibi oldum.Hemen dolaba koştum.Hat boyunun anahtar demetini yakalar yakalamaz açık pencereden kaldırım üzerine kendimi zor fırlattım.Ayaklarım bir birine dolaşıyordu. Karşıda rakip yolcu katarı hareket etmek üzereydi. Aramızda iki yüz metre kadar bir şey vardı.Mutlaka yetişmeliydim.Gücümün yettiği hızla koşmağa başladım. Arkamdan istasyon müdürü birşeyler söylüyordu.Bir taraftan da ona:

-Yolu kapa,gelen bütün tirenleri tut! diye haykırdım.

Ekspres hareket etmişti. Aramızda boş vagonlar vardı.Katar bu vagonlara doğru geliyordu.Onların yanından geçip gidecekti. Güç halle vagonlardan birinin üstüne tırmandım.Tiren yaklaştıkça sürati artıyordu.. Tam bulunduğum yere geldiği zaman kendimi loko-

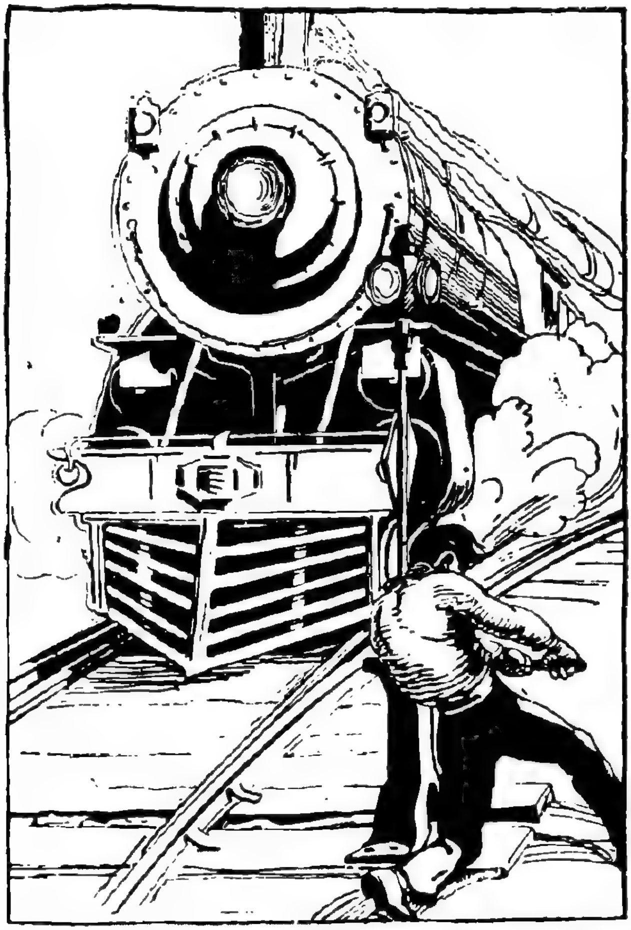

motifin sahanlığına fırlattım. Aradaki mesafenin çokluğu, tirenin hızı beni düştüğüm yerde kısa bir an baygın bıraktı. Aklım başıma gelince ilk gördüğüm şey makinistle ateşçinin hayretle açılmış gözleri oldu. Çıldırmış gibi haydırdım:

-Çabuk olun! 12 numara gitti! İleride 4 numaralı ekspresle çarpışacak! ... Çabuk... 12 numaradan önce oraya varıp onu yan hatta çevirmeli.

Makinist kısa bir küfür savurdu. Hemen yerine geçti. Areşçi de elindeki küreğiyle durmadan makineye kömür doldurmağa başladı. Katar yıldırım hızı ile yol alıyordu.

Brovni istasyonunun 45 kilometre batısından iki hat birbirine on metre kadar yaklaşıyordu. Çünkü burası iki tepe arası dar bir yerdi. Her iki hattın arasından küçük bir ırmak geçmekte idi. Bu kumpanyanın rayları ırmağın sağından gidiyordu. Tepeleri biraz geçince ırmak kuzeye kıvrılıyor, hattın altından geçiyordu. İşte tam bu noktadan biraz ileride bir makas ve bu makasa bağlı bir kilometre uzunluğunda nihayeti yaylı mahmuzlarla kapalı bir ölü hat vardı. Özel tiren ise bu makasın iki kilometre ilerisindeki başka bir yan hatta ekspresin geçmesini beklivordu. Bu ekspres bazı haftalar işlemediği için 12 numara, kendisine haber verilmediğini görerek yine böyle haftalardan biri sanarak rahat rahat yoluna devam ediyordu.

Eğer marşandizi geçersek nehre atlayıp makasa koşacaktım. Fakat oraya, kadar koşmağa vaktim olacak mıydı? Şayet olursa, katarı ölü hatta saptıracak oradaki yaylara toslatacaktım. Böylece çarpışmanın önü alınmış olacaktı.

Onbeş dakika sonra marşandizi oldukça geride bırakmıştık ki karşıdan beklediğim köprü göründü. Ben, zaten hazır bekliyordum.

Tam köprünün ortasına gelince eşsiz bir cesaretle kendimi lokomotiften suların içine fırlattım. İki dakika sonra sırsıklam bir halde makasa doğru koşuyordum.

Fakat bütün süratimle koştuğum halde makas benden uzaklaşıyor gibi geliyordu. Elimi cebime sokup, anahtarı çıkardım. Son bir hamle ile makas kolunun üzerine atıldım. Islak anahtar kilidin içinde güçlükle döndü. Bütün kuvvetimle kola asıldım. Yakıcı bir buhar bulutu yüzümü haşladı. Marşandiz geçiyordu!

Aynı anda korunun öbür ucundan da ekspres göründü. Aramızda iki yüz metre kadar bir mesafe vardı. Eğer marşandiz yan hatta geçmeden yetişecek olursa birbirinin üzerine bineceklerdi. Marşandizin vagonları geçtikçe ekspres te yaklaşıyordu.

-Acaba, diye düşündüm. Acaba kurtulamıyacak mı?

Şüphem tahakkuk etmedi. Marşandizin son vagonu da geçer geçmez iki kolumla kolu geriye ittim. Asıl, hat açılmıştı! ..

İkinci defa lokomotifin yakıcı istimi yüzümü, haşlarken kendimi kaybetmişim.

SON

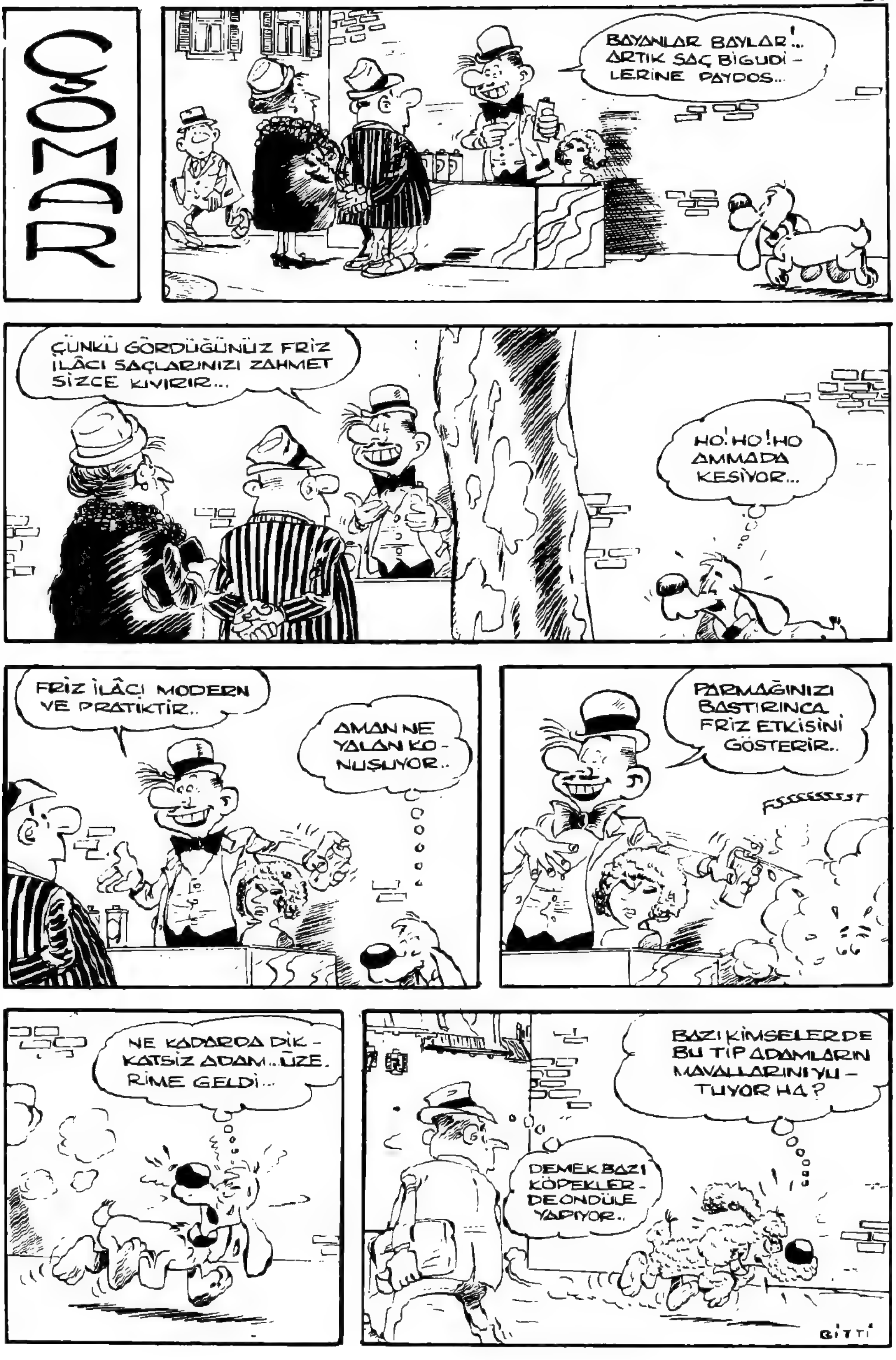
ÇOMAR
BAYANLAR BAYLAR!.. ARTIK SAÇ BİGUDİ - LERİNE PAYDOS..
ÇÜNKÜ GÖRDÜĞÜNÜZ FRİZ İLÂCI SAÇLARINIZI ZAHMET SİZCE KIVIRIR...
HO! HO! HO AMMADA KESİYOR...
FRİZ İLÂCI MODERN VE PRATİKTİR..
AMAN NE YALAN KO - NUŞUYOR..
PARMAĞINIZI BASTIRINCA FRİZ ETKİSİNİ GÖSTERİR..
FSSSSSSSST
NE KADARDA DİK - KATSİZ ADAM...ÜZE - RİME GELDİ...
BAZI KİMSELERDE BU TİP ADAMLARIN MAVALLARINI YU - TUYOR HA?
DEMEK BAZI KÖPEKLER - DE ONDÜLE YAPIYOR..
BİTTİ

ŞURDA, YAKINDA BİR PINAR VARDI... SUYU İÇİLEBİLİR..
DAHA SONRA...
ANDAR NEREDESİN ANDAR?
UYANIP ETRAFTA DOLAŞIYOR OLMALI...
TUROK MEŞALENİN IŞIĞINDA ANDAR'IN İZİNİ BULDU FAKAT ORTALIK BİRDEN KARIŞTI... ŞİMŞEK ÇAKTI SAĞNAK BAŞLADI...
HİÇ ŞANSIM YOK... İZLER HEMEN KAYBOLACAK...
ONU ÖYLE BIRAKMAMALIYDIM... AMA SUYA İHTİYACI VARDI... ŞİMDİ HASTA VE YALNIZ DİNAZORLARA YEM OLACAK..

ŞAFAK VAKTİ TAM TUROK ARAMAĞA HAZIRLANIRKEN...
ANDAR İYİSİN YA ?
İYİYİM... BİRAZ DOLAŞMAĞA ÇIKTIM VE DÜN GECE KAYIP VADİDEN ÇIKIŞ YOLUNU BULDUM...
EMİNMİSİN ?
TAMAMIYLE... BU TAŞI ÇIKIŞ YOLUNDA Kİ BİR KAYADAN KOPARDIM... O KAYAYI KOPARILAN YERİ BULUNCA KURTULDUK DEMEKTİR..
SAHİDEN BİZİ GELDİĞİMİZ DÜNYAYA ÇIKARACAK YOLU BULDUN MU ?
TABİİ TUROK ! BİLİYORUM GELDİĞİMİZ YOL TOPRAKLA ÖRTÜLÜ BİR MAĞARAYDI.. AMA BULDUĞUM YOL AÇIK...
UYANDIĞIM ZAMAN SEN ORTADA YOKTUN... KALKTIM..
ELİME BİR MEŞALE ALDIM VE HİÇ DÜŞÜNMEDEN YÜRÜMEĞE BAŞLADIM..
36

GAYESİZCE DOLAŞIRKEN FIRTINA VE YAĞMUR BAŞLADI KORUNACAK YER ARARKEN ŞİMŞEK ÇAKTI VE IŞIKTA BİR MAĞARA GÖRDÜM..
DÜŞÜNMEDEN MAĞARAYA DAL-DIM... OLDUKÇA BÜYÜKTÜ..
DERİNLERDEN İNSAN SESLERİ GELİYORDU... YÜRÜDÜM BİRDEN SOLUK YÜZLERLE KARŞILAŞTIM.. MEŞALENİN IŞIĞINDA GÖZLERİ KAMAŞTI..
ADAMLAR KENDİLERİNE ZİYAFET ÇEKİYORLARDI... ÇÖMELİP YEDİK-LERİNE BAKTIM SENİNLE GÖRDÜ-GÜMÜZ KÖR BALIKLARDI...
TAM O SIRADA DAHA DERİNLER-DEN DİNAZOR HOMURTUSUNA KARIŞAN BİR İNSAN ÇIĞLIĞI DUYULDU...
İMDAT..

DERHAL SESİN GELDİĞİ YÖNE KOŞTUK.. BİR DEV BİR İNSANI YUTUYORDU...
YANIMDA MIZRAK YOKTU... HEMEN SADAKTAN ZEHİRLİ BİR OK ÇEK-TİM VE CANAVARIN BOYNUNA SAPLADIM...
CANAVAR CAN ÇEKİŞİRKEN MAĞARA ADAMLARI HAYRANLIKLA BANA BAKI-YORLARDI..
SEN DOST... GEL YİYELİM..
SÖYLE NE İS-TERSEN VE-RELİM..
BERABERCE YEMEĞE OTURDUK O SIRADA İSTEĞİMİ SÖYLEDİM..
BU MAĞARADAN ÇIKIŞ YOLU VARMI? BEN ÇIKMAK İSTİYO-RUM..
VAR.. AMA BU YOLU KİMSE KULLANMAZ ÇÜNKÜ ÖBÜR YANDA ACAİP ŞEYLER VAR..
38

NİHAYET İÇLERİNDEN BİRİSİ GÜÇLÜK-RAZI OLDU VE MAĞARANIN ÖBÜR TA-RAFINDAKİ DÜNYAYA GİDEN YOLU GÖSTERDİ...
BU YOL AMA İLERDE... TEHLİKE...
ÖNCE TÜNEL KIVRINTILI VE AL-ÇAKTI GİTTİKÇE GENİŞLEDİ... VE İLERDE BİZE DAHA ÖNCE SAL-DIRAN KADAR İRİ BİR AYI GÖRDÜM.
DİKKATLİCE AYIYI GEÇTİM VE UYU-YAN YARASALARLA DOLU BİR ODAYA GELDİM...
YARASALARIN BİZE YOL GÖSTERİP KAYIP VADİYE NASIL SOKTUKLARINI HATIRLADIM VE ÇIKIŞ YOLUNU GÖS-TEREBİLECEKLERİNİ DÜŞÜNDÜM.. ONLARI ÜRKÜTEREK UÇURDUM...
YARASALAR BİR GEÇİDE DOĞRU UÇMAYA BAŞLADILAR... BENDE BÜ-TÜN GÜCÜMLE KOŞUP ONLARI İZLEDİM.

BİR DÖNEMECİN SONUNDA ANİDEN SERİN BİR GECE RÜZGÂRI ÇARPTI YÜZÜME...AY PARLIYORDU...
ZAFER ÇIĞLIĞIYLA MAĞARANIN KAPISINDAN ÇIKTIM...ACABA TEKRAR KAYIP VADİYE Mİ GELMİŞTİM... YOKSA YURDUMUZUN OLDUĞU DÜNYAYA MI?
BİR MÜDDET SONRA KURTLARIN ULUMALARINI İŞİTTİM...VE BİR SÜRÜ YANIMDAN UZAKLAŞTI...
AREEEEEE!
BEKLEDİM VE ETRAFI GÖZETLEDİM BİR ÇOK TANIDIK HAYVANLAR GEÇİP GİTTİLER...TAVŞANLAR, GEYİKLER... ORASI BİZİM DÜNYAMIZDI...
MAĞARADAN DÖNÜŞTE BU KAYA PARÇASINI ALDIM.. YOLUMUZU BULMAK BÖYLECE KOLAYLAŞACAK..
OLABİLİR... DAHA ÖNCE BU RENK BİR TAŞ GÖRMEDİM... NEYSE! GEL ANDAR YOLU ARAYALIM..

DAHA SONRA
BURASI TUROK! NASIL İNANDIN MI?
KAYAYI BURADAN ALMIŞSIN.. AMA MAĞARANIN GİRİŞİ NEREDE ACABA?
SEN SAĞA GİT BEN SOLA.. BİR ŞEYE RASTLARSAN BAĞIR..GEÇİT ARKADA OLMALI..
DAHA SONRA..
KAYALARIN RENGİ DEĞİŞİNCEYE KADAR ARADIM AMA MAĞARANIN GİRİŞİNİ BULAMADIM.. HER HALDE SEN BULDUN..
HAYIR.. EN UFAK BİR DELİK BİLE YOK İYİCE ARADIM..
AMA ŞU KAYA?
BURADAN KOPMUŞ... SENİ KÖTÜ SUYUN YANINDA BULDUĞUMDA BURAYA NASIL GELDİĞİMİZİ SAYIKLIYORDUN...
DÜN GECE HASTA HASTA DOLAŞIRKEN RÜYA GÖRDÜN..AMA BU KURTULUŞ RÜYASIYDI...
BELKİ DE HAKLISIN... AMA NE KADAR DA GERÇEĞE BENZİYORDU.
41

DEVAMI VAR

GASTON
ŞANGIR
ŞUNGUR
GÜM
BU ARABANIN KLAK-
SONA İHTİYACI YOK...
TING
TANGIR
TUNGUR
GÜM
TANG
CIZZ
BU ARABA
BURADA BİR
BOZULSA İYİ
PARA KAZANI-
RIM YANİ...
BARLANGLAN
TANGTUNG
KLANK
BENZİN
SUSUN
H
HASTANE
KLANGKLAN
TANG GÜM
HANIM BÜFEDEKİ
TABAKLARI KIRDI..
ŞANGIR
ŞUNGUR
TAKLANG
SANA BİR
ŞEY OLMA-
DI YA?
BU GAFÇI GASTONUN KADİL-
LAĞI GÖRDÜN YA...?
BLANG
TAKLANG
HEY HURDA
DEMİR ALIRIM..
KLANG
BALANG
TANG
ŞU KOSTÜMLÜ BALO DA
ÇOK GÜRÜLTÜLÜ
OLACAK..
BALANG
KRAK
TANG
TANG
KLANG
BALANG
BİTTİ

EĞLENCE

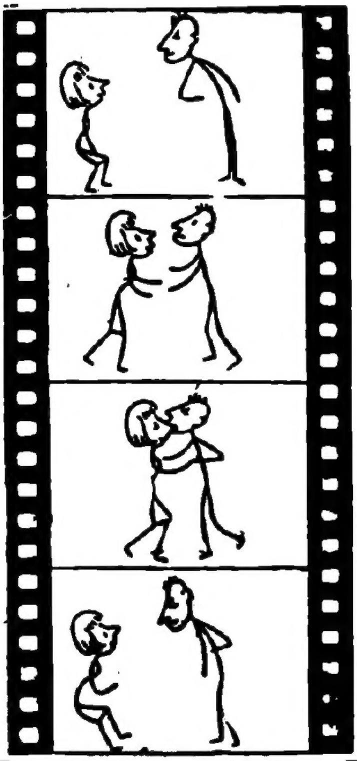

Ne yapıyorlar?

Yukarki resimde bir filmin küçük bir sahnesi canlandırılmaktadır. Kasten eksik bırakılmış teferruatı tahmin ederek bu iki kişinin ne yaptıklarını söyleyebilirmisiniz?

ÖMÜR UZUNLUĞU

160 yaşında bir ihtiyar ölmüştü. Bu adam ömrü boyunca, ağzına bir damla içki koymamış olması ile meşhurdu. O memleketin "Yeşilây" teşkilatı reisi, fırsatı minnet bildi ve ölenin mezarı başında, içki aleyhinde bir konferans veriştirdi. Sonra yanındakilerden birine sordu :

-Bu adamın akrabası filan yok mu?

-Bir kardeşinden başka kimsesi yok.

-O kaç yaşında?

-Bu sene 150 sine basmış.

-Niçin burada değil?

-Getirmeye imkân mı var. Adam gece gündüz fitil gibi sarhoştur.

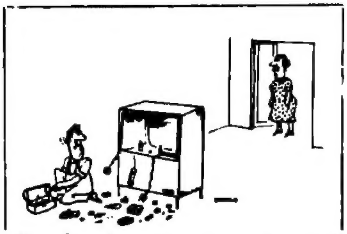

-Böyle duruyorum : görüntü mükemmeldir.

- İşte bak bu yavru köpek bizim şehirdeki komşularımızın köpeğinin aynı !

HEDİYE

Bir sabah genç kadın kocasına :

-"Sevgilim, sana hoş bir haberim var," dedi. "Yarın babalar günü. Bu yüzden yarın bulaşık yıkamıyacaksın. Yarın dışarıya çıkar bir lokantada yemek yeriz..."

YANLIŞ ANLAMIŞ

Kavga gittikçe şiddetleniyordu. Kadın birara :

-Ah ! dedi keşke annemi dinleseydim de seninle evlenmeseydim...

Koca'nın ağzı açık kalmıştı :

-Yani sen, annenin bizim evlenmemizi önlemeğe çalışmış olduğunu mu söylemek istiyorsun?

-Elbette !

-Hay Allah ! dedi adamcağız. Ben de o kadıncağızı şimdiye kadar hep yanlış anlamışım meğer !..

FEZA YARIŞI HIZLANDI

— Hoş geldin aziz kurtarıcım. Nihayet aydan dünyaya dönebileceğim.

Ne yapıyorlar?

Adam kadını önce dansa davet etmekte, birlikte dans etmekte, sonra da onu yerine götürüp selâmlamaktadır.

NİL YAYINEVİ İFTİHARLA SUNAR

Bu eser, CAROLİNA MARİA DE JESUS'ü **sefalet uçurumundan şöhretin zirvesine çıkardı.**

Kitapçılardan arayınız

Lüks ciltli. Fiatı : 10 lira.

NİL YAYINEVİ
Cemâl Nadir Sok. Büyük Milâs Han
Kat. 1 No 102 Cağaloğlu – İSTANBUL